

ling; det koster vel nok 300,000 Kr. mere, men vi faa ogsaa 1,000 Fod Kaj mere, og det er en ganske uhyre Vinding.

Naar jeg tager alle disse Forhold i Betragtning, kan jeg ikke se rettere, end at jeg har set saa sagligt paa det hele som muligt, det er ikke Storpolitik for mig, jeg ser kun paa, hvad der tjener Egnen bedst. Og jeg skal kortelig sige, hvad det er. Vi beholde en isfri Havn, og vi udnytte det store Areal paa 5 Tønder Land, som ligger der. Det kan derimod ikke benyttes efter Østprojektet, naar der ikke skal laves en bedre Indsejling, og det har afgørende Betydning for mig.

Endnu skal jeg kun tilføje et Par Ord. Det andet Mindretalsforslag er jeg meget bange for. Det giver nok en Fiskerihavn, og det er jeg glad ved, og det vil jeg takke for, men udover det giver det ingen Verdens Ting, ikke en eneste Fod Kajplads, ikke en eneste Kvadratfod Havneplads, og Ministeriet har i sin Beretning fremhævet saa stærkt som muligt, hvor nødvendigt det er at faa Havneplads. Og jeg kan yderligere oplyse, hvor nødvendigt det er. Havnepladsen giver Staten en Indtægt af 40,000 Kr., det kan man ogsaa læse i Beretningen; men der kunde sælges meget mere Havneplads, de mangle Jord derovre. Naar vi faa den udvidede Trafikhavn efter den fulde Plan, som jeg er glad ved, bliver der 40 Tønder Land at bygge paa, og saa antager jeg, at Staten vil tjene Penge paa disse Arealer. Derfor er det nødvendigt at faa denne Jord, hvorimod, naar vi gaa til det andet Mindretals Forslag, saa uddyber man Eksporthavnen efter Plan III og IV. Man siger, at man gør ikke andet end, hvad alle ere enige om. Men jeg er en lille Smule bange for, at Landbruget og Erhvervslivet alligevel faa Stene for Brød ved dette Forslag; thi det giver ingen Løfter om Udvidelse i Fremtiden. Ja, naar vi endda kunde faa Garanti af Ministeren for, at Sagen vilde komme for til Efteraaret, og at det saa vilde blive afgjort, om vi skulde have en Østhavn eller en Vesthavn, saa vilde det være noget andet, men jeg har ikke hørt andet end almindelige Udtalelser i den Retning, og det er dog bedre, at man har noget sikkert for den Slags Sager end ingenting. Jeg er bange for, at naar vi ofre 4 Mill. Kr. her, og vi skulle ofre 1½ Mill. Kr. for den Eksporthavn, som „Det forenede Dampskibsselskab“ ønsker, saa faa vi ikke mere. Og Selskabet siger dog, at deres

Skibe stikke ikke mere end 15 Fod, saa de kunne sagtens komme ud, men det er udenfor, ved Barren, at det er galt. Angaaende dette Opudringsarbejde kunde jeg have Lyst til at spørge den højtærede Trafikminister, hvorledes det egentlig hænger sammen. Jeg har hørt, at det skulde være bortliciteret, og jeg vilde gerne spørge, om dette ikke snart er forbi. Jeg synes, at der maa være nogle Mangler dernede, thi der er saa ofte Skibe, som løbe paa Grund.

Med disse Ord skal jeg anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme for det Forslag, som er stillet af det Mindretal, hvortil jeg hører, fordi det er det, der efter min Opfattelse giver de bedste Betingelser for Erhvervslivet, giver rigelig Plads for Trafikken, saaledes at alle Forhold bedre udnyttes, og det giver den største Sikkerhed for en isfri Havn. Jeg skal derfor med disse Ord anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Forslag.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Svend Høgsbro*): Jeg skal under de foreliggende Omstændigheder indskrænke mig til, idet jeg i øvrigt henviser til de vidtløftige Udtalelser, som jeg ved Sagens tidligere Behandlinger dels i Folketinget og dels her i Salen har haft Lejlighed til at fremsætte, at angive min Stilling til de foreliggende Ændringer. Intet, af hvad der er fremkommet i denne Sag, siden vi havde den til første Behandling her, har kunnet ændre mit Syn derpaa, som er det, at Østprojektet, saaledes som det er vedtaget i Folketinget, er det bedste; det frembyder de samme Fordele som Vestprojektet og lider ikke af de Mangler, som Vestprojektet lider af allerede i den Skikkelse, hvori det kom fra Folketinget, og endnu mere i den Skikkelse, hvori det nu foreslaas af det første Mindretal. Ud fra dette Synspunkt maa jeg i og for sig foretrække, at alle de stillede Ændringsforslag, i alt Fald begge de til § 1 stillede, forkastes, saaledes at Resultatet af Landstingets Behandling maatte blive Vedtagelse af Forslaget, som det foreligger fra Folketingets Side. Men naar dette Standpunkt ikke lader sig holde — og det synes det jo ikke at kunne —, og jeg altsaa skal tage Stilling til de foreliggende Ændringsforslag til § 1, saa maa jeg unægtelig foretrække det andet Mindretals Forslag, Mæglingsforslaget, om jeg saa maa kalde det. Dette kunde for dem, der have læst Betænkningen og den højtærede Ordførers Udvikling deri, synes at staa i Strid med,